

**Najvyšší súd
Slovenskej republiky**

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **M. Ch.**, bytom M., **o obnovu konania**, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8C 201/2010, o vylúčení sudcov Krajského súdu v Žiline z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 9NcC 5/2011, takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Žiline JUDr. O. B., Mgr. K. B., JUDr. J. B., JUDr. D. C., JUDr. M. C., JUDr. M. D., Mgr. F. D., JUDr. Y. D., Mgr. K. H., JUDr. M. J., JUDr. J. K., JUDr. E. M., JUDr. L. M., JUDr. I. N., JUDr. A. P., JUDr. K. P., JUDr. F. P., JUDr. T. R., Mgr. M. Š., Mgr. Z. Š., JUDr. R. U., JUDr. G. V., JUDr. E. Č., JUDr. J. M., JUDr. E. Š., Mgr. N. T., JUDr. J. U., JUDr. V. P., JUDr. M. B., JUDr. A. G., JUDr. Z. J., J. K., JUDr. E. K., JUDr. P. P., JUDr. M. R., JUDr. V. S., JUDr. M. U., JUDr. D. W., **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp.zn. 9NcC 5/2011 (vec Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 8C/201/2010).

O d ô v o d n e n i e

V konaní o obnovu konania Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn.13C 151/2002, vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš od sp. zn. 8C 201/2010 podaním zo dňa 21.12.2010 vzniesol navrhovateľ námietku zaujatosti voči sudcom Okresného súdu Liptovský Mikuláš ako i sudcom Krajského súdu v Žiline. Svoju námietku odôvodnil tým že namietaní sudcovia v jeho veciach rozhodovali a boli oboznámení s obsahom listín, ktoré súdom predkladal, a preto namieta ich zaujatosť a žiada aby vec prejednal nestranne iný súd v Trenčianskom kraji.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Žiline (§ 16 ods. 1 tretia veta O. s. p.) posudzoval opodstatnenosť tvrdenej možnosti vzniku pochybnosti

o nezaujatosti sudcov krajského súdu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaní veci, k nezaujatému prístupu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právnu relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu a to :

1. k veci, v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo
2. k účastníkom konania, ktorý vzťah by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k ním, alebo
3. k zástupcom účastníkov konania, ktorý vzťah by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod bodom 2.

Citované zákonné ustanovenie predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávanej veci alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom, ktorý by pri všetkej nožnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania veci buď na návrh účastníka súdneho konania (§ 15a O.s.p.), alebo na základe návrhu (oznámenia) samotného sudcu (§ 15 O.s.p.). Obsahom práva na prejednanie veci pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie veci nestranným súdom je len povinnosť (nadriadeného) súdu prejednať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03). Vzhľadom na to, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 38 ods. 1 listiny, čl. 48 ods. 1 ústavy), treba trvať na tom, že sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci možno skutočne iba

výnimočne a z naozaj závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo. Pri posudzovaní týchto dôvodov (ich analýze) v konkrétnej situácii je nutné prihliadať aj na rozsiahlu a inštruktívnu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky k danej problematike. (napríklad Piersack proti Belgicku, Hauschildt proti Dánsku, Delcourt proti Belgicku)

Z uvedenej judikatúry ESLP možno vyvodit', že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podriaďovať prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci disponuje.

Podľa §14 ods. 2 O.s.p. na súde vyššieho stupňa sú vylúčení i sudcovia, ktorí rozhodovali vec na súde nižšieho stupňa a naopak. To isté platí, ak ide o rozhodovanie o dovolaní.

O návrhu na obnovu konania nerozhoduje nadriadený súd súdu, ktorého rozhodnutie je na základe návrhu na obnovu konania preskúmané. Podľa ustanovenia § 232 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodol v prvom stupni. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia pre konanie o obnove konania platia primerane ustanovenia o konaní v prvom stupni. Tým, že zákon určil, že o návrhu na obnovu konania rozhoduje ten istý súd, ktorý rozhodoval vo veci v prvom stupni, tým zároveň vylúčil, že by táto okolnosť bola dôvodom na vylúčenie sudcov podľa ustanovenia § 14 ods. 2 O.s.p. Preto v súdnej praxi je bežné (pokiaľ to umožňuje platný rozvrh práce konkrétneho súdu), že o návrhu na obnovu konania rozhoduje ten istý sudca alebo senát, ktorý rozhodoval vo veci, ktorej sa návrh na obnovu konania týka. To isté sa vzťahuje aj na odvolacie konanie, ak sa v ňom rozhoduje o návrhu na obnovu konania. Tento záver vyplýva aj zo znenia ustanovenia § 14 ods. 2 O.s.p., ktorý vylučuje sudcov v dovolacom konaní, ak vo veci rozhodovali na okresnom alebo krajskom súde a naopak, ale nevylučuje sudcov z konania, ak ide o obnovu konania z dôvodu, že títo rozhodovali vec, ktorej sa obnova konania týka a naopak (pozri aj Občanský soudní řád, Komentár, I. díl, Praha 1985, str. 146). Taktiež nie je daná ich zaujatosť ani pre pomer k veci podľa § 14 ods. 1 O.s.p. Uvedení sudcovia totiž ani v konaní o povolení obnovy nie sú zúčastnení na tomto konaní ani ako svedkovia, znalci, účastníci konania, vedľajší účastníci

konania. Ich pomer k veci v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania je úplne rovnaký, ako bol, keď rozhodovali o žalobe.

Sudcovia Krajského súdu v Žiline JUDr. O. B., Mgr. K. B., JUDr. J. B., JUDr. D. C., JUDr. M. C., JUDr. M. D., Mgr. F. D., JUDr. Y. D., Mgr. K. H., JUDr. M. J., JUDr. J. K., JUDr. E. M., JUDr. L. M., JUDr. I. N., JUDr. A. P., JUDr. K. P., JUDr. F. P., JUDr. T. R., Mgr. M. Š., Mgr. Z. Š., JUDr. R. U., JUDr. G. V., JUDr. E. Č., JUDr. J. M., JUDr. E. Š., Mgr. N. T., JUDr. J. U., JUDr. V. P., JUDr. M. B., JUDr. A. G., JUDr. Z. J., J. K., JUDr. E. K., JUDr. P. P., JUDr. M. R., JUDr. V. S., JUDr. M. U., JUDr. D.W. uviedli vo svojich písomných vyjadreniach že vo veci sa necítia byť zaujatí, nemajú pomer k predmetu konania, účastníkom konania, ani k ich zástupcom, vzhľadom na to že neuviedli žiadne také skutočnosti, z ktorých by bolo možno vyvodit' pochybnosť o ich neustrannosti. Nepotvrdili tým existenciu právne relevantného vzťahu vylučujúceho sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. A keďže ani zo spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali ich nezaujatosť, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že títo sudcovia nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. Najvyšší súd Slovenskej republiky svoje rozhodnutie (§ 16 ods. 1 O. s. p.) založil na vzájomnej korelácii a vyvažovaní oboch relevantných hľadísk v spojitosti s teóriou zdania (subjektívneho aj objektívneho hľadiska). Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že v prípade sudcov Krajského súdu v Žiline nemožno mať pochybnosti o ich nezaujatosti, ktoré by boli relevantné v zmysle § 14 ods. 1 O. s. p..

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. júla 2011

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta